

sais nink mõnne kõrraperraast kattetu haina · kuni nätta olliwa, tullime ütte paksu nink häste hoi-jetu warriko weerde, mes mõllembal pool teed nite weren olli. Meije saime nüüd nurmi weer-de. Såäl römusti meije silmi üttel pool teed üts rda-nurm, mes kigest hainast puhhas olli, nink paksuste ja lihhavast olli kašwanu; tõisel pool teed näime ütte tuggewat jüllast kolme rammo-litse hobbesega lessa:nurme õestawat, nink tük maad kawwembal ütte tõist latte kōwva hárjaga kündwat. Såäl näime ka henne een sedda tallo eßi. Üts körge, kōwva nink ökwalinne aid joosk nelja kanti ümbre ütte sure platsi, mes pää'l tallo murro, aija nink kopli omma. Håäl pool selle platsi ksalde pää'l olli üts illus, holelik-kult puhhastedu mõtsa kašwandik hä hainaga, mes wassikide nink hobbeste koplis prugiti. Mäe pool kašwandiku tallo pole minnen olli üts uipu·aid, mes ammal wårrajani kündi täus mehhilaste tarru (pakke); kurral pool wårrajist olli aid weren üts pik hummala·aid. Selle uipu· nink hummala·aijaga joosk tallo murro, üts puhtalt petu haljendaw (hainane) plats, folko. Kui meije wårrajide liggi saime, tulli meile üts suur häste toidetu karri nink kaunis noorde ellajide hulk wasta, mes üts karja·poissi· kenne nink üts tüttarlats, mõllemba perre-mehhe latse poig nink tüttar, mõtsa aijewa; sel poissikessel olliwa puhta riöwa sâljan, på suitu nink lattekismus kåen, mes sisest temma, funni

karri rahholikkult sôije, våhha opse. Temma wôt kubbara pääst nink terret sôbralikkult, nis-sammute ka se tüttarlats fel suk kåen olli kud-dada. Meije wöttume neide terretamist västa nink küsseme: kas perremees koddun om? Nemma kostsiwa: eßakenne om koddun maja tõ man; teije lõiwate tedda tõisel pool tarret. Meije näime sedda tarret, mes üts suur tallo-hone illusa silleda kattussega om; kesset sedda honet om põhtja (senits), ütten otsan hagganik, tõisen otsan rehhe·tarre ello·kambride nink eesit-sega. Ümbre maja nulga minnen näijeme perrenaise eesitse läiwe een pengi pää'l istwat nink last immetawat, kats wannembat last temma körval mängwat nink essa põollo·riistu parran-dawat. Meije tervitamist wöeti sôbralikkult västa; perrenaise sõnna pää'l tulliwa meile satse wastka nink lõiwa meile kat. Meije olle-me, armas perremees, teije küllamehhe (naabri) waisest tallust kurba sâamega sija tulnu, ültme meije, et meije teije hä ellamisse kõrra, teije hole nink ussindusse nink nõuka tallo näggemissest omma meelt wöis römustada. Selletage meile ommete kige eddimält årra, kost se suur wahhe teije ellamisse waijel tullep, kunna ommete selle tallo ma mitte parremb ei náu ollewat. Sedda selletust, wastas perremees, wöite teise eßi hens-nele anda. Waisus nink willitsus omma nuht-lusses, kui tallomees Jummasla kâsko, mes üts-lep: omma palge heen peat sinna omma põldo 3.